

ЗВІТ

про періодичне відстеження результативності регуляторного акта

1. Вид та назва регуляторного акта

Постанова Кабінету Міністрів України від 11 липня 2018 року № 545 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 року № 963» (далі – Постанова).

2. Найменування виконавця заходів з відстеження

Міністерство культури та інформаційної політики України.

3. Цілі прийняття акта

Постанова прийнята з метою приведення постанови Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 року № 963 «Про затвердження Порядку видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей або відмови в його видачі, переоформлення, видачі дубліката, анулювання» у відповідність до вимог статті 4¹ Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» із змінами, внесеними згідно з пунктом 22 розділу I Закону України від 26 листопада 2015 року № 835-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань».

4. Строк виконання заходів з відстеження

Відповідно до статті 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» періодичні відстеження результативності регуляторного акта здійснюється раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Таким чином, строк виконання заходів з періодичного відстеження результативності Постанови розпочався з 02 жовтня 2023 року, тобто через три роки з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності Постанови 01 жовтня 2020 року.

5. Тип відстеження

Періодичне відстеження результативності регуляторного акта.

6. Методи одержання результатів відстеження

При періодичному відстеженні результативності регуляторного акта застосовувався статистичний метод.

7. Дані та припущення, на основі яких відстежувалася результативність, а також способи одержання даних

19 липня 2018 року набрала чинність Постанова, яка розміщена на офіційному вебсайті Верховної Ради України (<https://www.rada.gov.ua/>) і доступна за посиланням <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/545-2018-%D0%BF#Text>.

На офіційному вебсайті Міністерства культури та інформаційної політики України (<https://mcip.gov.ua/>) у рубриці «Діяльність \ Культурна спадщина \ Вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей \ Нормативно-правова база» розміщено постанову Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. № 963 «Про затвердження Порядку видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей або відмови в його видачі, переоформлення, анулювання» (доступна за посиланням <https://mcip.gov.ua/kulturna-spadshchyna/normatyvno-pravova-baza/>) із змінами, внесеними Постановою.

З дати набрання чинності Постанови зауважень та пропозицій до неї від фізичних та юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання), їх об'єднань не надходило.

Періодичне відстеження результативності Постанови здійснювалось на основі:

- даних Мінкультури, МКМС і МКІП за 2016-2022 рр.;
- даних, раніше зібраних Мінкультури за запитами до підзвітних державних органів, які уповноважені на здійснення функцій з видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей з території України (далі – Свідоцтво);
- статистичних даних Державної служби статистики України, розміщених на її офіційному вебсайті (www.ukrstat.gov.ua) щодо загальної кількості юридичних осіб в Україні у відповідних роках.

8. Кількісні та якісні значення показників результативності акта

Потенційно у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей можуть бути задіяні фізичні та юридичні особи (у тому числі суб'єкти господарювання), які є власниками культурних цінностей або уповноважені ними особи. Статистичні дані та дані наукових досліджень не містять цього показника.

Постановою не передбачено встановлення платності або безоплатності видачі (переоформлення, анулювання) Свідоцтва, оскільки відповідно до частини першої статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» платність або безоплатність видачі (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру встановлюється виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру. Законом України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» платності за видачу Свідоцтва не встановлено.

Кількісними показниками у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей є, зокрема, кількісні показники щодо видачі Свідоцтва у певному періоді.

Кількісними показниками за 2011-2022 рр. щодо видачі Свідоцтва є:

- загальна кількість звернень для отримання Свідоцтва: 2011 р. – 9 447 звернень (далі – зв.); 2012 р. – 7 761 зв.; 2013 р. – 5 886 зв.; 2014 р. – 4 336 зв.; 2015 р. – 3 124 зв.; 2016 р. – 675 зв.; 2017 р. – 1 658 зв.; 2018 р. – 1 041 зв.; 2019 р. – 44 зв.; 2020 р. – 26 зв.; 2021 р. – 32 зв.; 2022 р. – 29 зв.;

- *кількість звернень юридичних осіб для оформлення Свідоцтва*: 2011 р. – 316 зв.; 2012 р. – 151 зв.; 2013 р. – 170 зв.; 2014 р. – 97 зв.; 2015 р. – 70 зв.; 2016 р. – 55 зв.; 2017 р. – 15 зв.; 2018 р. – 15 зв.; 2019 р. – 21 зв.; 2020 р. – 18 зв.; 2021 р. – 16 зв.; 2022 р. – 22 зв.;

- *загальна кількість виданих Свідоцтв*: 2011 р. – 8 055 свідоцтв (далі – св.); 2012 р. – 6 322 св.; 2013 р. – 5 082 св.; 2014 р. – 2 223 св.; 2015 р. – 780 св.; 2016 р. – 168 св.; 2017 р. – 101 св.; 2018 р. – 74 св.; 2019 р. – 39 св.; 2020 р. – 26 св.; 2021 р. – 32 св.; 2022 р. – 28 св.;

- *кількість виданих Свідоцтв юридичним особам*: 2011 р. – 349 св.; 2012 р. – 157 св.; 2013 р. – 177 св.; 2014 р. – 101 св.; 2015 р. – 70 св.; 2016 р. – 23 св.; 2017 р. – 15 св.; 2018 р. – 15 св.; 2019 р. – 18 св.; 2020 р. – 28 св.; 2021 р. – 16 св.; 2022 р. – 21 св.;

- *кількість культурних цінностей, на вивезення або тимчасове вивезення яких видано Свідоцтва*: 2011 р. – 229 310 культурних цінностей (далі – к. ц.); 2012 р. – 70 369 к. ц.; 2013 р. – 29 915 к. ц.; 2014 р. – 17 106 к. ц.; 2015 р. – 23 693 к. ц.; 2016 р. – 7 499 к. ц.; 2017 р. – 2 580 к. ц.; 2018 р. – 7 915 к. ц.; 2019 р. – 507 к. ц.; 2020 р. – 401 к. ц.; 2021 р. – 1 779 к. ц.; 2022 р. – 547 к. ц.;

- *вартість культурних цінностей, на вивезення або тимчасове вивезення яких видано Свідоцтва*: 2011 р. – 264 200 878 грн; 2012 р. – 281 798 883 грн; 2013 р. – 289 098 402 грн; 2014 р. – 344 306 880 грн; 2015 р. – 172 581 805 грн; 2016 р. – 568 432 702 грн; 2017 р. – 169 771 528 грн; 2018 р. – 334 169 006 грн; 2019 р. – 3 897 279 970 грн; 2020 р. – 814 694 006 грн; 2021 р. – 847 202 587 грн; 2022 р. – 3 717 813 414 грн;

Порядок видачі свідоцтва на право вивезення (тимчасового вивезення) культурних цінностей або відмови в його видачі, переоформлення, анулювання, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 року № 963 (далі – Порядок), до якого внесено зміни Постановою, діє відповідно до вимог частини першої статті 4¹ Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» і поширюється, як і цей Закон, виключно на суб'єктів господарювання.

Основними змінами, встановленими Постановою, є виключення норм щодо видачі дублікату Свідоцтва і внесення відомостей щодо виданих Свідоцтв до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

Такі зміни прийняті, оскільки, по-перше, аналогічні зміни внесені до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» згідно із Законом України від 26 листопада 2015 року № 835-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань». Тобто Порядок приведено у відповідність до закону.

По-друге, відповідно до частини першої статті 5 Закону України «Про адміністративні послуги» виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються, зокрема, найменування

адміністративної послуги та підстави для її одержання. Законом України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей», який регулює діяльність з видачі Свідоцтва, не встановлено повноважень МКІП щодо видачі дублікату Свідоцтва. А отже, Порядок не може регулювати повноваження не передбачені законом.

Також, варто зазначити, що за історію видачі Свідоцтва не зафіксовано прецедентів звернення осіб для видачі їм дублікату Свідоцтва і безпосередньо видачі дублікату Свідоцтва.

Таблиця 1. Динаміка залучення юридичних осіб до процедури видачі Свідоцтва у 2012-2022 рр.

Пе-ріод	Рік	Загальна кількість звернень	У тому числі кількість звернень юридичних осіб	Кількість виданих свідоцтв юридичним особам	Загальна кількість видачі дублікатів свідоцтва	Загальна кількість юридичних осіб в Україні ¹	Частка кількості юридичних осіб, які звернулися для отримання свідоцтва, від загальної кількості юридичних осіб в Україні
1	2	3	4	5	6	8	9
I	2012	7 761	151	157	0	1 341 781	0,011 %
	2013	5 886	170	177	0	1 372 177	0,012 %
	2014	4 336	97	101	0	1 331 230	0,007 %
	2015	3 124	70	70	0	1 121 347	0,006 %
	2016	675	55	23	0	1 185 071	0,004 %
	2017	1 658	15	15	0	1 235 024	0,001 %
II	2018	1 041	15	15	0	1 298 435	0,001 %
	2019	44	21	18	0	1 350 627	0,001 %
III	2020	26	18	18	0	1 395 448	0,001 %
	2021	32	16	16	0	1 437 009	0,001 %
	2022	29	22	21	0	1 464 953	0,001 %

¹ показники, зібрані Державною службою статистики України і розміщені на її офіційному вебсайті: www.ukrstat.gov.ua.

У таблиці 1 представлено показники надання адміністративної послуги з видачі Свідоцтва за трьома періодами:

I період – період до набрання чинності Постановою;

II період – період після набрання чинності і період повторного відстеження результативності Постанови;

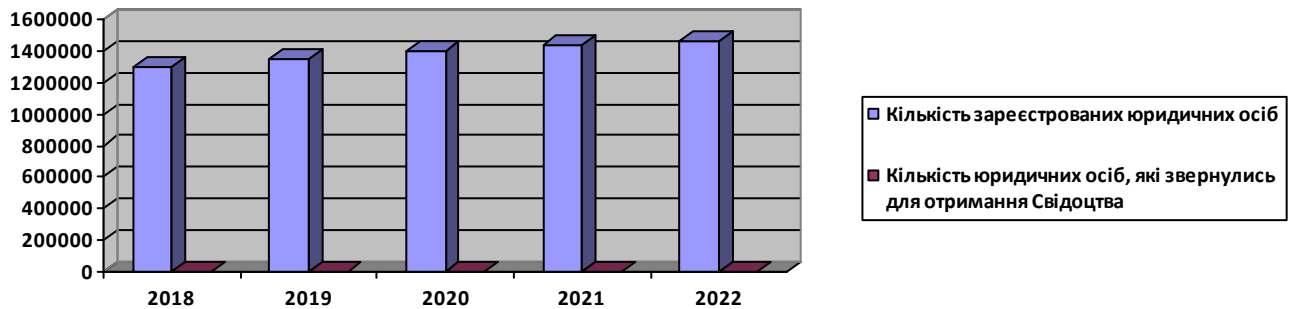
III період – період періодичного відстеження Постанови.

Згідно з показниками, представленими у таблиці 1, у відстежуваних періодах (II і III) участь у адміністративній послугі з видачі Свідоцтва брала невелика частина юридичних осіб від 15 до 22 на рік, що у порівнянні з кількістю зареєстрованих юридичних осіб у відповідних роках, яка склала від 1 298 435 до 1 464 953 осіб на рік, становить стабільно лише 0,001 % у кожному відстежуваному році.

Отже, як видно з даних таблиці 1 і графіка за періоди відстеження результативності Постанови значних змін не відбулося. Вплив на суб'єктів господарювання залишається незмінним.

Графік. Динаміка залучених юридичних осіб до послуги з видачі Свідоцтва у відстежуваних періодах

Відповідно до показників, передбачених у таблиці 2, у відстежуваних періодах майже всі видані юридичним особам Свідоцтва, а це у середньому 18 св. на рік, оформлені з метою тимчасового вивезення з України культурних цінностей, кількість яких у середньому на рік налічує 710 одиниць вартістю в середньому 4,2 млн грн, із зобов'язанням їх повернення в Україну у встановлений строк. За час дії Порядку до прийняття Постанови дублікатів Свідоцтв не видавалось.

Таким чином, держава здійснює контроль за вивезенням, тимчасовим вивезенням та поверненням цінних предметів – культурних цінностей.

Таблиця 2. Динаміка кількості культурних цінностей, на вивезення та тимчасове вивезення яких видано Свідоцтва, та їх вартості у 2011-2022 рр.

Пе-ріод	Рік	Загальна кількість виданих свідоцтв	Кількість виданих свідоцтв юридичним особам	Кількість виданих свідоцтв юридичним особам, які вивозили культурні цінності тимчасово	Загальна кількість видачі дублікатів свідоцтва	Загальна кількість культурних цінностей, на вивезення та тимчасове вивезення яких видано свідоцтва	Кількість культурних цінностей, щодо яких видано свідоцтва юридичним особам	Загальна вартість культурних цінностей, щодо яких видано свідоцтва (грн)
1	2	3	4	6	7	8	9	10
I	2011	8 055	349	*	0	229 310	*	264 200 878
	2012	6 322	157	*	0	70 369	*	281 798 883
	2013	5 082	177	*	0	29 915	*	289 098 402
	2014	2 223	101	*	0	17 106	*	344 306 880
	2015	780	70	*	0	23 693	*	172 581 805
	2016	168	23	*	0	7 499	*	568 432 702
	2017	101	15	*	0	2 580	*	169 771 528
II	2018	74	15	*	0	7 915	*	334 169 006
	2019	39	18	18	0	507	341	3 897 279 970
III	2020	26	18	17	0	401	370	814 694 006
	2021	32	16	16	0	1 779	1 725	847 202 587
	2022	28	21	21	0	547	404	3 717 813 414

* відомості відсутні

Дія Постанови не поширюється на громадян, на відміну від Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей», згідно з яким Свідоцтво видається власнику культурних цінностей або уповноваженій ним особі. Власником культурних цінностей чи уповноваженою ним особою може бути фізична особа, юридична особа чи будь-яка інша особа.

Постанова є допоміжним актом у регулюванні питання видачі Свідоцтва, зобов'язання України з видачі якого встановлено міжнародним договором – Конвенцією про заходи, спрямовані на заборону та запобігання незаконного ввезення, вивезення та передачі права власності на культурні цінності 1970 р., а процедура регламентована Законом України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей».

Враховуючи все вищевикладене, Постанова сприяє реалізації державної політики у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей, зокрема, у питанні надання адміністративної послуги з видачі Свідоцтва.

9. Оцінка результатів реалізації регуляторного акта та ступеня досягнення визначених цілей

Періодичне відстеження результативності Постанови здійснено через три роки після проведення заходів з повторного відстеження результативності Постанови, яке в свою чергу проводилось після набрання нею чинності 19 липня 2018 року. Дія Постанови поширюється виключно на суб'єктів господарювання.

На даному етапі проаналізовано статистичні показники щодо видачі Свідоцтва за 2011-2022 роки і визначено, що ситуація залишилась незмінною з часу попереднього відстеження результативності Постанови. Мінкультури, МКМС і МКІП у відстежуваних періодах не здійснювало видачу дублікатів Свідоцтва.

Крім того, необхідно зауважити, що основні питання видачі Свідоцтва регламентуються виключно Законом України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей», а Постанова сприяє реалізації державної політики у сфері вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей у належній правовій формі, що відповідає актам вищої юридичної сили.

**Т. в. о. Міністра культури та
інформаційної політики України**

Ростислав КАРАНДЄЄВ

